

Standpunkt, at man ikke fritager dem, da de jo ikke er bange for at lægge Skat paa almindelige Livsfornødenheder netop for dem, der har smaa Indkomster, hvad der efter min Mening er ganske uretfærdigt, men det, de lægger Beslag paa af Samfundets Værdier, skal de selvfølgelig betale Skat af, enten de er store eller smaa, men de skal ikke betale mere, end de store betaler af hver Tønde Land à 1 000 Kr.s Værdi, som de raader over. For enhver Skatteordning gælder det, at der ikke maa være Vilkaarlighed, men at det Grundlag, hvorpaa Skatten udskrives, er ens for os alle.

Jeg vil gerne have, at ærede Medlemmer skulde stilles overfor og afgøre det Spørgsmaal: Skal der i Ejendomsskat betales lige saa stor Skat af 1 000 Kr.s Bygningsværdi som af 1 000 Kr.s Jordværdi? Det er et Spørgsmaal, jeg gerne vil, ærede Medlemmer skulde klare sig: finder de, at Bygningerne har samme Skatteevne som Jorden? Jeg tvivler om, at de kan komme til det Resultat. Jeg har en Gang hørt en nu afdød Kollega, som jeg sad sammen med i Over-Skyldraadet, udtale under en Debat, at han kunde til Nød drive Landbrug uden Bygninger, men han havde aldrig hørt, at man kunde drive Landbrug uden Jord. Jeg tror, at han har Ret i denne Udtalelse, thi efter min Opfattelse er Bygninger, Inventar, Besætning o. s. v., ret beset og ret bedømt, i Virkeligheden Driftsomkostninger ved at drive Jorden, det er Jorden, der er det centrale.

Deri ligger imidlertid ikke, at man skal vælte al Skat over paa Jorden, ingenlunde, ingen er en mere decideret Modstander deraf end jeg, men den Skat, der udskrives paa fast Ejendom, skal ligge rationelt og ligeligt paa alle, enten de har smaa eller store Besiddelser. De nævnte 46 Huse vil altsaa faa et lille Plus i deres Skat, men det betyder ikke saa meget, at 46 skal betale 170 Kr. mere.

Gik man over til den Skatteordning — det var maaske noget, jeg skulde have sagt paa et tidligere Tidspunkt —, hvortil det ærede Medlem Hr. Kragh sendte Udkast ud til Kommunalbestyrelserne forrige Aar, et Forslag, der ikke naaede videre, men som gik ud paa, at Ejendomsskylden sattes til $\frac{2}{3}$ af Jordskyldpromillen, og der var et Fradrag af 6 000 Kr., vilde det i Virkeligheden praktisk taget ikke nøjagtigt have været det samme, som om man havde opretholdt den Fordeling, der var i 1920, da man endnu havde $\frac{2}{5}$ paa Hartkorn og $\frac{3}{5}$ paa Ejendomsskyld. Det Plus, jeg nævnte, de smaa Gaarde og Huse faar,

havde de faaet fire Gange før, og nu stod de overfor at skulle have det den femte. Det er det, der er blevet stoppet, og det synes jeg nok er en Tanke til alvorlig Overvejelse. Saa kommer endda Beboelses-ejendommene. Jeg har skaffet mig en Fortegnelse over, hvad det er for nogle, men jeg skal skaane ærede Medlemmer for at læse den op, men det er alle jordløse Ejendomme i den Landkommune, og det er en ren og skær Landkommune; de vil faa et Plus paa 266 Kr. Sammen med Husene og de smaa Gaarde betaler de det, de to større Grupper fik i Lettelse; det er det virkelige Forhold i denne Kommune. Nu skal jeg ikke anføre flere Tal i saa Henseende. Jeg har nævnt disse Tal for at vise, hvordan det vilde have virket, om vi var gaaet over til Ejendomsskylden.

Saa vil jeg gerne fremsætte nogle enkelte Bemærkninger til ærede Medlemmer, som har kritiseret stærkt — og der er meget at kritisere. Det er Principperne, jeg her taler om. Hvorfor taler man om at konfiskere Jordværdi, naar Talen i hvert Fald fra vor Side kun er om at fordele den Byrde, vi i Øjeblikket har paa Ejendomme, mere ligeligt? Det betyder da ikke at konfiskere Jordværdien, at jeg faar 3—4 Kr. mere i Skat og større Ejendomsbesiddere 50 Kr.s Lettelse, eller omvendt. Jeg forstaar overhovedet slet ikke denne Tale, det har ikke noget som helst med Virkeligheden at gøre. Fordi man fordeler den Ejendomsbeskatning, vi i Øjeblikket har til Amt og Kommune, paa et noget mere rationelt Grundlag imellem smaa og store Ejendomsbesiddere, har man ingenting konfiskeret. Nej, hvis man ved Skatteordningen vil være paa Vagt overfor, hvor der faktisk kan blive en Fare, saa vil jeg bede ærede Medlemmer fæste deres Blik paa Formuebeskatningen, thi Formuebeskatningen er vokset fra 2,6 Mill. Kr. til nogle og fyrretyve Millioner Kroner, fra 0,60 pro mille til 16 pro mille — og endda været oppe paa 20—25 pro mille —, ja, man har været oppe paa alt det, som Formuen kunde afkaste; og det betyder, hvad enten det gælder Jord eller Bygninger eller løs Kapital i Sparekasser, at der ligger i Virkeligheden en Fare. Men de Herrer behøver ikke at være bange for den Fare, for der er ingen Fare ved, at Fordelingen bliver mere retfærdig mellem de enkelte Ejendomsbesiddere. Jeg ved ikke, om der er Retsstatsfolk her i denne Sal; jeg kender ingen, saa dem kan man vist godt undlade at polemisere imod.

Jeg er, som jeg begyndte med at sige,